

917 Buď ve svátosti

transpozice 1

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Buď ve svá-tos - ti Bo-hu pří-tom-né - mu, jenž zvo-lil dům ten

k pře-bý - vá - ní své - mu, vzdán dík a čest a kla - ně - ní!

Zde ne-bes-ká je brá - na, všem li-dem zot - ví - rá - na,

jí a - by doš - li k spa - se - ní. jí a - by doš - li k spa - se - ní.

Před evangeliem

2. Zde tolikrát již slovo Páně znělo
a lidské srdce k chvále rozepělo,
jak kdysi v chrámech Judeje.
Zde slzu stírá z tváří,
nástrahy pekla maří
[: a duším láskou panuje! :]

Obětní průvod

3. Zde Kalvárie i síň na Siónu,
kde Kristus Ježíš k spáse miliónů
se obětuje denně zas.
Zde také oběť naši
sám za nás k Otci vznáší,
[: svým křížem těší, sílí nás. :]

Přijímání

4. Pán chtěl by vejít dnes do chrámu tvého,
ó srdce mé, jež věříš, doufáš v něho,
jen zaplaň láskou ohnivou.
On mír a pokoj dává
a chránit nepřestává
[: ty, kteří zcela jeho jsou. :]

5. Mé srdce, změň se v svatostánek Páně,
kam Kristus vejde rád a odevzdaně
jak do domova tichého.
Přijď, vstup k nám, Kriste Králi,
již trůn jsme přichystali
[: pro tebe, Boha pravého. :]

Závěr

6. Kéž tvoje ruka, plná požehnání,
nás, Pane, v bojích provází a chrání,
až za prací se rozejdem.
Dej, ať tvé shromáždění
se po lopotě denní
[: navěky sejde v domě tvém. :]

Před evangeliem

2. Zde to - li - krát již slo - vo Pá - ně zně - lo a lid - ské srd - ce

k chvále ro - ze - pě - lo, jak kdy - si v chrá - mech Ju - de - je.

Zde slzu stí - rá z tvá - ři, ná - stra - hy pe - kla ma - ři a

du - ším láskou pa - nu - je! a du - ším láskou pa - nu - je!

Obětní průvod

3. Zde Kal-vá - ri - e i síň na Si - ó - nu, kde Kristus Je - žíš

k spá-se mi - li - ó - nů se o - bě - tu - je den - ně zas.

Zde ta - ké o - běť na - ši sám za nás k Ot - ci vzná - ší,

svým křížem tě - ší, sí - lí nás. svým křížem tě - ší, sí - lí nás.

Přijímání

4. Pán chtěl by ve - jít dnes do chrámu tvé - ho, ó srd-ce mé, jež

vě-říš, dou-fáš v ně - ho, jen za-plaň lás - kou oh - ni - vou.

On mír a po - koj dá - vá a chránit ne - pře - stá - vá

ty, kte-ří zce - la je - ho jsou. ty, kte-ří zce - la je - ho jsou.

Přijímání 2

5. Mé srd-ce, změň se v svatos-tá-nek Pá - ně, kam Kristus vej - de

rád a o - de - vzda - ně jak do do - mo - va ti - ché - ho.

Přijď, vstup k nám, Kris - te Krá - li, již trůn jsme při - chys - ta - li

pro te - be, Bo - ha pra - vé - ho. pro te - be, Bo - ha pra - vé - ho.

Závěr

6. Kéž tvo-je ru - ka, pl - ná po-žeh-ná - ní, nás, Pa-ne, v bo - jích

pro-vá - zí a chrá - ní, až za pra - cí se ro - zej - dem.

Dej, ať tvé shro-máží - dě - ní se po lo-po - tě den - ní

na - vě-ky sej - de v do - mě tvém. na - vě-ky sej - de v do - mě tvém.